

Υπόθεση T-120/89 (92)

Stahlwerke Peine-Salzgitter AG (ήδη Preussag Stahl AG) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Καθορισμός των δικαστικών εξόδων»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 1996 II - 1549

Περίληψη της διατάξεως

- 1. Διαδικασία — Δικαστικά έξοδα — Καθορισμός — Στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη
(Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 91)*
 - 2. Διαδικασία — Δικαστικά έξοδα — Καθορισμός — Έξοδα δυνάμενα να αναζητηθούν — Έννοια — Στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη
(Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 91)*
1. Ο κοινοτικός δικαστής δεν είναι αρμόδιος να καθορίζει τις αμοιβές που οφείλουν οι διάδικοι στους δικηγόρους τους, αλλά το ποσό μέχρι του οποίου μπορούν να αναζητηθούν αυτές οι αμοιβές από τον διάδικο ο οποίος καταδικάστηκε στα δικαστικά έξοδα. Από αυτό προκύπτει ότι ο κοινοτικός δικαστής δεν υποχρεούται να λάβει υπόψη ούτε εθνικό πίνακα δικηγορικών αμοιβών ούτε ενδεχόμενη συμφωνία συναφθείσα προς τον σκοπό αυτό.

Δεδομένου ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν προβλέπει διατάξεις περί τιμών, ο κοινοτικός δικαστής οφείλει να εκτιμά ελεύθερα τα στοιχεία της υποθέσεως, λαμβάνοντας υπόψη το αντικείμενο και τη φύση της διαφοράς, τη σημασία της από πλευράς κοινοτικού δικαίου, καθώς και τις δυσκολίες της υποθέσεως, την έκταση της εργασίας που απαιτήθηκε να επιτελέσει ο δικηγόρος στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας και τα οικονομικά συμφέροντα που αντιπροσώπευσε η διαφορά για τους διαδίκους.

Συναφώς, η δυνατότητα του κοινοτικού δικαστή να εκτιμά την έκταση της εργασίας των δικηγόρων που απαιτήθηκε στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας και την αξία της επιτελεσθείσας εργασίας εξαρτάται από την ακρίβεια των σχετικών πληροφοριών που προσκομίζουν προς τούτο οι διάδικοι.

2. Η σημασία μιας υποθέσεως από πλευράς κοινοτικού δικαίου, λόγω της υπάρξεως νέων και σημαντικών νομικών ζητημάτων, καθώς και περίπλοκων πραγματικών ζητημάτων, μπορεί να δικαιολογεί, αφενός, υψηλές δικηγορικές αμοιβές και, αφετέρου, το γεγονός ότι ένας από τους διαδίκους εκπροσωπήθηκε από περισσότερους του ενός δικηγόρους.

Δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο, κατά τον καθορισμό των δυνάμενων να αναζητηθούν δικαστικών εξόδων, λαμβάνει υπόψη όλες τις περιστάσεις της υποθέσεως μέχρι τον χρόνο της εκδόσεως της αποφάσεώς του, δεν συντρέχει λόγος να αποφαίνεται ούτε επί αιτήματος καταβολής τόκων υπερημερίας ούτε επί εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι στο πλαίσιο της διαδικασίας καθορισμού των δικαστικών εξόδων.